

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ПЕДАГОГІЧНОГО ПРОЦЕСУ УЧНІВ ПТНЗ НА УРОКАХ ІНФОРМАТИКИ

В умовах сучасних ПТНЗ, коли центром освітньої діяльності є учень, а головним завданням кожного викладача – формування всебічно розвинутої гармонійної особистості, все більш актуальним стає застосування сучасних технологій навчання, що враховують індивідуальність кожного учня.

Однією із таких форм є інтерактивні технології, що сприяють збагаченню і розвитку творчого потенціалу як викладача так і учня, розкриттю здібностей дитини, бажання і уміння вчитися, творити, відчувати радість пізнання [4].

Саме при використанні інтерактивних технологій учні вчаться шукати інформацію, систематизувати її та узагальнювати. Методичні можливості сучасних педагогічних технологій дають можливість вчителю вільно почуватись використовуючи їх багатогранність та різноманітність. Водночас збільшуються вимоги до вчителя, він повинен стати порадиником для учня, зобов'язаний перебувати в постійному творчому пошуку, володіти основами психології, вміти використовувати на власних уроках сучасні технічні засоби навчання.

Забезпечувати розвиток особистості в процесі навчання інформатики важче, ніж подавати основи теоретичних знань. В умовах особистісно зорієнтованої освіти потрібно поєднувати різні типи навчання: індивідуальний та колективний, діалоговий та контекстний, створюючи всі умови для творчої діяльності та застосовуючи активні й інтерактивні методи навчання [2].

Сучасна людина повинна мати винахідливе мислення, знаходити шляхи розв'язання проблем у будь-якій ситуації, працювати в команді, бути здатною приймати рішення, активно використовувати сучасні інформаційні та комунікаційні технології у всіх галузях своєї діяльності.

Отже, найголовнішим завданням є створення умов для розвитку комплексу рис, які забезпечують інформаційно-комунікаційну компетентність та соціальну мобільність учня, здатного орієнтуватися в інформаційному просторі, отримувати інформацію та оперувати нею відповідно до власних потреб і вимог сучасного високотехнічного суспільства.

Питання активізації пізнавальної діяльності учня є найбільш актуальною проблемою сучасної педагогічної науки і практики. Реалізація принципу активності в навчанні має певне значення, оскільки навчання і розвиток носять діяльнісний характер, і від якості навчання як діяльності залежить результат навчання, розвитку і виховання учнів.

Ключовою проблемою в розв'язанні завдання підвищення

ефективності і якості навчального процесу є активізація пізнання учнів. Її особлива значущість полягає в тому, що пізнавальна діяльність направлена не лише на сприйняття навчального матеріалу, але і на формування відношення до самої пізнавальної діяльності.

Знання, отримані в готовому вигляді, як правило, викликають труднощі учнів в їх застосуванні для пояснення конкретних явищ і рішення конкретних завдань. Одним з істотних недоліків отримуваних знань залишається формалізм, який виявляється у відриві завчених теоретичних положень від уміння застосувати їх на практиці.

Під час навчання виникає цілий ряд проблем, які пов'язані з низькою мотивацією навчальної діяльності, нерівномірністю загальної підготовки учнів [1].

Розв'язання завдання підвищення ефективності навчального процесу вимагає наукового осмислення перевірених практикою умов і засобів активізації учнів.

Необхідність активного навчання полягає в тому, що за допомогою його форм, методів можна досить ефективно вирішувати цілий ряд проблем, які важко вирішуються в традиційному навчанні:

1. Формувати не тільки пізнавальні, але і професійні мотиви і інтереси, виховувати системне мислення фахівця.

2. Навчати колективній розумовій і практичній роботі, формувати соціальні уміння і навички взаємодії і спілкування, індивідуального і сумісного ухвалення рішень, виховувати відповідальне відношення до справи, соціальних цінностей як колективу, так і суспільства в цілому.

У сучасному суспільстві стрімко зростає кількість інформації, тому курс інформатики та інформаційних технологій відіграє особливу роль в епоху переходу від суспільства індустріального до суспільства інформаційного, тому що готує випускників ПТНЗ до життя і діяльності в інформаційному суспільстві, до володіння інформаційною культурою.

Сьогодні практично неможливо знайти школу чи ВНЗ, в якому б не вивчалися або не використовувалися інформаційні технології. Педагогічні програмні засоби застосовуються як з метою вивчення власне інформаційних технологій, так і при навчанні інших галузей знань.

Нові інформаційні технології впливають на всі компоненти системи навчання: цілі, зміст, методи і організаційні форми навчання, засоби навчання, що дозволяє вирішувати складні і актуальні завдання педагогіки, а саме: розвиток інтелектуального, творчого потенціалу, аналітичного мислення та самостійності людини.

Оптимальним є не створення повністю комп'ютеризованих навчальних курсів, а вміле і доцільне їх поєднання з традиційними технологіями [3].

У цілому, інформаційні технології значно збагачують освітній процес, наповнюють його новим змістом.

Інформатика – саме той предмет, де найбільш вдало можна

використовувати різні методи, підходи та інструменти навчання. Навчання учнів перетворюється в захоплюючу діяльність і після закінчення ПТНЗ дає їм можливість стати успішною, самодостатньою особистістю, здатною жити і працювати в безперервно змінному світі, яка може розробляти власну стратегію поведінки, здійснювати етичний вибір і нести за нього відповідальність, тобто особи, яка саморозвивається і самореалізовується.

Список використаних джерел:

1. Педагогіка. Навчальний посібник для студентів педагогічних вузів і педагогічних коледжів / За ред. П. І. Підкасистого. – М. : Педагогічне товариство Росії, 1998. – 640 с.
2. Педагогіка: навчальний посібник для студентів пед. ін-тів / За ред. Бабанського Ю. К – М. : Просвещение, 1988.
3. Підласий І. П. Новий курс: Підручник для студентів педагогічних вузів: У 2 кн. – М. : Гуманит. вид. центр ВЛАДОС, 1999. – 576с.
4. Щукіна Г. І. Активізація пізнавальної діяльності учнів у навчальному процесі. М. : 1982.